

Genhold til Loven af 23de Mai 1873 § 12 i saa Henseende, thi ved denne Lovs § 12 er dets tidligere Myndighed bleven indskrænket. Dersom det altsaa virkelig kan og skal fortaas af Ministeriets Skrivelse, at dets Grund er, at det mangler denne Myndighed, maa man jo vel nok kunne antage, at Regjeringen heller ikke vil være uvillig til at tage imod denne Myndighed, dersom Rigsdagens Flertal vil være med til igjen at give en saadan her. Det forekommer nu imidlertid mig, at dette Spørgsmaal har en større Rækkevidde, og at det vil kunne faae Indflydelse paa flere Omraader og Tilfælde. Vi hørte saaledes forleden Dag, at Finantsudvalgets ærede Ordfører for Andragender, det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen), under Behandlingen af de til Finantsudvalget henviste Andragender kom til at udtale sig om et Andragende fra en Værts-husholder i Slagelse, tror jeg, det var, og at den høitærede Justitsminister i den Anledning ligeledes kom til at udtale sig om, hvorvidt Staten var forpligtet til at give Erstatning til en Person, hvem der ved en Forfeelse fra en Embedsmands Side er blevet paaført et Tab. Mig forekommer, at, naar Myndighederne ikke passe deres Pligt (Udfrydelse) — ja, det er saadant et almindeligt Udtryk at passe sin Pligt, det vil sige, at de ikke passe deres Pligt — og det kan oplyses, saaledes som det i det paagjældende Tilfælde synes at være temmelig grundig oplyst, ligesom jeg ogsaa antager, at det kan ske i mange andre Tilfælde rundt omkring i Landet, saa er der for Rigsdagen Grund til i det Hele at tage fat paa denne Sag. Naar den høitærede Minister saa i sin Skrivelse paa-beraaber sig, at han mangler Myndighed, maa jeg tro, at han nok vil være villig til at modtage denne Bemyndigelse, dersom Rigsdagen vil give ham den. Jeg vil derfor for min Person anbefale Tanken i Lovforslaget. Der kunde jo være Et og Andet at indvende imod Formen, navnlig med Hensyn til, at Loven kun skulde gjælde for Liden til 1873, men det kunne vi vel komme over. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Tanken i Loven i det Haab, at den høitærede Minister ialtfald vil være villig til at gaa ind paa den.

S. Steffensen: Jeg vil blot bemærke med Hensyn til det Andragende, der foreligger for Andragendevalget, at det Næringsbevis, der som Bilag følger dette, er ganske korrekt affattet. Det indeholder blot det, at den Paagjældende har anmeldt, at han agter at drive Næring som Detaillist i Jernved Sogn, og at Betingelserne efter Loven af 29de December 1857 ere tilstede. Disse Betingelser efter Loven af 29de December ere jo de, der omhandles i § 2 med Hensyn til Alder osv., men derimod er det ikke nogen Betingelse for at faae Næringsbevis at opgive, paa hvilket Sted i Jurisdiktionen man vil bo; thi det kan man op-

give senere. Man kan sige: Jeg vil have dette Næringsbevis, men vil ikke bruge det endnu, jeg skal senere, inden jeg agter at bruge det, give den befalede Anmeldelse. § 2 overskrives: om Betingelserne for at faae Næringsbevis og Borger-skab; saa kommer § 5, der overskrives: om hvilke Rettigheder man har efter Næringsbeviset eller Borger-skabet, og der siges, at man har den Rettighed at drive Næring efter Næringsbeviset, blot at man holder sig indenfor de Grændser, som ere fastsatte, blandt Andet i § 54. Heraf fremgaar det altsaa efter min Mening tydeligt, at det, at man bor indenfor en vis Grænse, ikke er en Betingelse for at faae Næringsbevis. Det er Noget, man har at passe paa, naar man benytter Næringsbeviset, at man ikke overskrider Bestemmelsen i § 5. Naar her altsaa staar: Jernved Sogn, kan det jo fra Politimesterens Side være selvs-kommen korrekt. Han skal jo aabenbart ikke lade sig opgive Huset eller det enkelte bestemte Punkt i Sognet, hvorfra der skal maales til Kjøbstadens Areltorv. Det har der aldrig nogensinde været Tale om, at han paa den Maade skulde passe paa, og det vilde ogsaa være temmelig umuligt for Politimesteren, naar han ikke vilde lade den Paagjældende i hvert enkelt Tilfælde præstere Land-maaleraattest for, at Linien fra Huset til Kjøbstadens Areltorv har været opmaalt. Han har tilladt ham efter dette Næringsbevis at nedsette sig og drive Næring i Jernved Sogn, men selvs-følgelig udenfor den Grænse, som Loven fastsætter. Om Jernved By er der ikke Tale. Han bor jo heller ikke engang i Jernved By, men saavidt jeg huffer i Jernvedlunde. Det er Noget, der slet ikke har foreligget for Politimesteren.

Alein: Den ærede Ordfører for Forslags-stillerne, som have indbragt dette Lovforslag, udtalte dengang han indbragte det, at det var en Leilighedslov. Det syntes at have været et enkelt Tilfælde, som er passeret i en Egn, som han er særlig godt kjendt med, der har foranlediget ham til at indbringe Lovforslaget. Det forekommer nu mig, at det i og for sig er uheldigt saaledes at lade enkelte foresøgende Tilfælde give Anledning til, at man sætter Lovgivningsmagten i Bevægelse, og særligt forekommer det mig, at det er at gaa meget vidt, naar man vil have, at den nye Lov, som man fremkalder, skal have tilbagevirkende Kraft endog i den Udstrækning, at Reisaagsjøreiser ved Domstolene skulde kuldastes ved Lov, og derpaa gaar jo Lovforslaget ud, idet det i Lovfors-lagets anden Paragraf hedder, at Loven ogsaa finder Anvendelse paa de Tilfælde af ovennævnte Art, hvor Nogen allerede ved Dom maatte være kjendt uberettiget til at udøve Næring i Genhold til et meddelt Næringsbevis. Jeg tror, at som Regel bør man fastholde, at naar det paa behørig Maade af de dertil kompetente Myndigheder, særlig Domstolene, hvor Sagen hen-